

Κρτ Παναγιώτης Καραμόσχος

«Ο ναυτικός δεν έχει τη θέση που του αξίζει μετά το ΣΑΜΙΝΑ»

Έχει τη φήμη ανθρώπου ολιγόλογου και «σφιχτού». Προτιμά τους χαμηλούς τόνους και τις προσεκτικές εκφράσεις, μετρά τα λόγια του, φροντίζει να βρίσκεται πάντα εντός των ορίων. Παρ' όλα αυτά, αφήνει να εννοηθεί ότι μπορεί να μιλήσει και αλλιώως και ότι η άρνηση συμβιβασμού κοστίζει μοναξιά. Μεθοδικά και αθόρυβα ανέβηκε όλα τα σκαλοπάτια της ναυτικής ιεραρχίας και σήμερα πλοιαρχεί ένα από τα πιο σύγχρονα πλοία της ακτοπλοΐας. Χωρίς να έχει πίσω του καμιά άλλη πλάτη εκτός από τη δική του. Όργωσε ολόκληρο το Αιγαίο με το ΡΟΜΙΛΑΝΤΑ και το ΜΑΡΙΝΑ, μάζεψε ανεκτίμητη εμπειρία στα 13 χρόνια που έμεινε στην G.A. Ferries του Γεράσιμου Αγουδήμου και μπέρδεψε την πιάτσα μεταπηδώντας πριν από τρία χρόνια στην αντίπερα όχθη της Blue Star Ferries, όπου δηλώνει ότι αισθάνεται ευτυχής. Ξεκαθαρίζει ότι ο μισθός του ήταν και είναι το μόνο του έσοδο ως καπετάνιου και ότι σκοπεύει να μείνει στη θάλασσα μόνο όσο θα τον έχει ακόμη ανάγκη. Απορρίπτει κατηγορηματικά την άποψη ότι έχει μετατραπεί σε ένα απρόσωπο νούμερο.

Ο Παναγιώτης Καραμόσχος αισθάνεται –και είναι– ένας καταξιωμένος πλοίαρχος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΦΩΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝΟΣ

Τον τελευταίο καιρό ακούω όλο και περισσότερο από τους παλιούς συναδέλφους σας ότι ο καπετάνιος δεν είναι πα καπετάνιος αλλά ένα «νούμερο», υπονοώντας ότι έχει απαξιωθεί και ότι έχει χάσει το κύρος του. Εσείς συμφωνείτε; «Όχι, δεν συμφωνώ. Εξαρτάται και από εμένα, αλλά και από την εταιρεία που είσαι. Γιατί δεν είσαι καπετάνιος; Είσαι. Εξαρτάται από την προσωπικότητά σου και από τις δίνεις και τι παίρνεις».

Τότε γιατί το λένε αυτό; Έχει χάσει την αίγλη του το επάγγελμα; «Δεν ξέρω γιατί το λένε. Εγώ δεν βλέπω ούτε την αίγλη του να έχει χάσει ούτε και να μη σε μετράνε. Ίσα ίσα που στην εταιρεία που είμαι τώρα, εγώ αισθάνομαι ότι με υπολογίζουν πολύ περισσότερο απ' ό,τι παλιότερα σε άλλες εταιρείες».

Σήμερα υπάρχουν στην ακτοπλοΐα οι τρεις λεγόμενες «μεγάλες» εταιρείες, η Αττίκα, οι Μινωικές και η ΑΝΕΚ, που φαντάζομαι ότι είναι τελείως διαφορετικά δομημένες

από εκείνες στις οποίες ήσαστε παλιότερα. «Σίγουρα είναι έτσι. Υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι στις εταιρείες που ήσαν παλιότερα, είχαν μια άλλη σχέση με τον πλοιοκτήτη. Πιο προσωπική. Εγώ πιστεύω ότι αυτό τους λείπει στην πραγματικότητα και γι' αυτό οι σημερινοί πλοιοκτήτες τους φαίνονται πιο απόμακροι».

Δεν είναι αλήθεια αυτό; «Αλήθεια είναι. Αλλά αυτό που σας λέω εγώ μετά λόγου γνώσεως, είναι ότι είμαι ευτυχής που

δουλεύω στη συγκεκριμένη εταιρεία. Πιστεύω ότι όλοι οι ναυτικοί της θα πρέπει να είναι ευτυχείς».

Από ποια άποψη; «Από πολλές απόψεις. Για παράδειγμα οι δηλώσεις που έκανε πρόσφατα ο κύριος Βέττας. Όλες τις βρήκαν πολύ προωθημένες. Και έτσι ήταν».

Μήπως, όμως, τα πράγματα είναι πιο ψυχρά, πιο τεχνοκρατικά και έτσι γίνονται και απρόσωπα, οπότε νιώθεις πραγματικά ότι είσαι κι εσύ κάτι απρόσωπο, όπως ένα νούμερο; ▶

ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ ΚΑΠΟΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΔΕΝ ΛΕΓΟΝΤΑΙ